

liteten. Jeg kommer da nu til det ærede Medlem for Storeheddinge. Det ærede Medlem sagde, at der ikke hos de store Magter var Interesse nok for at sikre Landet en saadan anerkjendt Neutralitet. Jeg skal give det ærede Medlem Ret deri, at, hvis det skal ske af Interesse for os, saa kunne vi faae Lov til at vente længe. Men en anden Sag er det, om det er i selve de store Magters Interesse, at en saadan Neutralitet garanteres os, og derom vil jeg sige, at, hvis det dreier sig om Danmark alene, saa er det ikke i deres Interesse, og hvis Sverrig kommer alene og Norge alene, siger jeg ogsaa, at det ikke kan opnaas. Men jeg paastaar, at det er i alle fremmede Magters Interesse, at Indgangen til det saakaldte nordiske Riddelhav, Østersøen, er aaben, at den til enhver Tid i Krig og Fred er aaben for Færdsejen. Dette kan ikke sikres ved at neutralisere dem, der eie Kysterne paa den ene Bred alene, det er ikke tilstrækkeligt, men man maa samtidig garantere Neutraliteten for Kyst-rigerne paa begge Sider af Portene til Østersøen. Det er Noget, der forekommer mig saa aabenbart og iøjenspringende, at jeg ikke kan tro Andet, end at, naar Udenrigsministerierne i de nordiske Riger alvorlig havde deres Opmærksomhed henvendt derpaa, vilde det ikke være vanskeligt i en nær Fremtid at faae opnaaet en saadan vedvarende garanteret Neutralitet. Historien peger ogsaa i samme Retning, thi hvad var det, der gjorde, at Schweitz blev neutraliseret i 1815 og Belgien i 1831? Det var, at disse Lande have en Beliggenhed, der i en vis Henseende meget ligner den, som de nordiske Riger have. Disse to eneste Lande i Europa, der vedvarende ere neutraliserede, ligge indflemte midt imellem store Magter paa en saadan Maade, at, naar der ubryder Krig imellem disse store Magter, gjælder det om, hvem der kan komme først for at faae den mindre Magt til Allieret. Der finder et Kapløb Sted; men netop deri ligger Betingelsen for at opnaa en Neutralitet, idet alle Magter ere interesserede i, at der Ingen er, som kommer først. Derfor følger jeg mig overbevist om, at her er Veien, ad hvilken der skulde arbeides for at naae dette Maal, en samtidig garanteret Neutralisering af de tre nordiske Riger. Og hvad følger deraf? Deraf vil følge, at disse tre Riger komme til at samvirke med Hensyn til Forsvarsvæsenet. Nu siger det ærede Medlem for Storeheddinge videre, at man ikke maa indbilde sig, at Forsvarsvæsenet derved vil blive billigere, og jeg hørte til min Forundring, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) igaar gjentog det Samme. Det er imidlertid min bestemte Overbevisning, at vort Forsvarsvæsen under saadanne Omstændigheder vil blive overordentlig meget billigere. Thi den Opgave, som vor Krigsmagt da faar at løse, vil blive langt mindre, idet den for Hærens Vedkommende kun vil bestaa i at

sikre sig, at fjendtlige Afdelinger, der maatte blive drevne ind i vort Land, blive afvæbnede. Da komme vi igjen til Sylland, og det viser sig da, hvor urigtigt det vilde være at trække Trupperne bort fra det eneste Sted, hvor vi have en Landgrændse. Søforsvaret maa vi naturligtvis blive ved at holde vedlige, men ikke saa fuldt, som, hvis vi troede og bildte os ind, at vi kunde vedligeholde Forbindelsen over vore brede Farvande; thi hvis man vilde anse det for nødvendigt, vilde man komme til at øse Millioner af Guld ud, uden at man dog opnaaede Noget. Flaadens Opgave under en Neutralisation indskrænker sig til at hindre, at der finder Fjendtlighed Sted paa det neutraliserede Søomraade. Det ærede Medlem havde en Betsensfælgighed, hvorfor han ikke personlig kunde ønske Neutralisering, selv om den var at opnaa, og det var Hensynet til vort Mellemværende med vor sydlige Nabo. Det skal jeg ikke røre videre ved. Jeg har virkelig paa ingen Maade opgivet Haabet om, at vi kunne faae Nordslæsvig tilbage, saalænge Nordslæsvig er dansk og vil vedblive at være dansk. Vi vilde faae det tilbage paa en eller anden Maade. Men jeg anser Sandsynligheden for, at vi skulde faae det tilbage paa den Maade, som her er Tale om — jeg behøver ikke Andet end at pege paa den — for at være saa overordentlig ringe, at vi ikke for et saadant underganste overordentlige Omstændigheder indtræffende Tilfælde skulde støde Haanden fra os, naar vi kunne faae en Neutralisering. Desuden tror jeg, at selve Neutraliseringen vil lette os at faae Sønderjylland tilbage, thi de store Magter ville meget snarere være villige til at lade det danske Sønderjylland komme tilbage til det neutraliserede Danmark end til et Danmark, som ikke er neutraliseret, saaledes, at der fremdeles svæver en Krigsfare fra det Sted. Bliver det givet tilbage til et neutraliseret Danmark, er der et Punkt borttaget, en Ønst sluffet, hvorfra der engang kan komme en europæisk Krigsfare paa samme Maade, som i 1864. I den Henseende tror jeg, at vi kunne være aldeles ubekymrede. Derfor de store europæiske Interesser, der gaa i Retning af at holde Portene til Østersøen aabne, tror jeg, at vi bør vælge det Sikke for det Usikre, og det saa meget mere, som vi kanste allesnarest gennem Neutralisering opnaa at faae Sønderjylland tilbage.

Jeg har nu kun tilbage en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Han kaldte mig igaar det konservative Medlem, og jeg skal sige, at jeg sætter en Værd i at blive kaldt konservativ i den Forstand, nemlig hvor det gjælder om at holde paa det, som er godt. Jeg tror, at det var ønskeligt, om det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds vilde konservative sine tidligere politiske Anskuelser noget bedre. Jeg tror, at han vilde staa sig bedre derved i Længden, istedetfor her at sætte